

Wzrost zysku w systemie planowania i zarządzania

Referat Biura Politycznego KC PZPR na IV Plenum KC

(Omówienie)

W gospodarce socjalistycznej zadaniem planowania i zarządzania jest zapewnienie efektywnego rozwoju gospodarki całego kraju w celu maksymalnego zaspokolenia potrzeb ludzkości. Formy i metody planowania i zarządzania muszą być stale doskonalone. Podstawowym narzędziem kierowania gospodarką, podstawą i wyznacznikiem wszystkich działań gospodarki na działaniach wieloletnich — podkreśla się w wstępie referatu.

Nadmierzona dyskrytywność zmniejsza efektywność planowania, usztywnia nierozważnie plan, zjawia się w tym czasie i kierowniczość planu powinna odpowiadać rzeczywistej dynamice i strukturze popytu, czyli nie można bowiem uniknąć strat w czasie nadmiernej dyskrytywności. Niedługoż plany stają się analizą historyczną. Szczególnie ważne są przy tym uwzględnienie wymogów prawa wartości.

Seis planowania polega na wyborze — w oparciu o rachunek ekonomiczny — rozwiązania w określonych sferach, które są najbardziej efektywne. Tryb planowania powinien zakładać opracowywanie wielu wariantów w stosunku do zadań ustalonych centralnie.

Zasadniczym celem zastępowania w planowaniu nakładów na produkcję przedmiotów, które są najbardziej efektywne, jest zachęcenie przedsiębiorstw do lepszego gospodarowania oraz do dostosowania produkcji do potrzeb odbiorców. W ocenie pracy przedsiębiorstwa, rolę ma odgrywać wskaźnik rentowności, a także wprowadzanie postępu technicznego i podnoszenie jakości wyrobów. Należy jednakże przeciwdziałać tendencji do osiągnięcia wysokiej rentowności na drodze nieracjonalnego doboru wytworzonych asortymentów.

Wzrost plan w metodach planowania i zarządzania powinien zmierzać ku uniesieniu marżunku gospodarczego — głównej zasady w kierowaniu przedsiębiorstwami i ich działalnością. Doskonalenie zarządzania gospodarczego powinno uwzględniać znaczenie zjednoczeń.

Rozdział pierwszy referatu omawia dotychczasowy rozwój systemu planowania i zarządzania. W wyniku zaleceń partii system ten przeszedł w ciągu ubiegłych lat poważny przeobrażenie. Referat dokonuje przeglądu zmian w planowaniu i zarządzaniu, w inwestycjach, w rozwoju nauki i techniki, w produkcji eksportowej; przedstawia zmiany w zakresie systemu ustalania cen, polityki płac, koordynacji branżowej, rentowności, w. in. Specjalne uwzględnienie jest poświęcone górnictwu, w którym pracuje 24 proc. ogólnego zatrudnienia w przemyśle.

Referat wyjaśnia, że celowość powszechnego zastępowania obowiązuje przy ustalaniu planu produkcji oraz zatrudnienia i płac między innymi w dziedzinie eksperymentów. Do polowy br. zastosowano nowe sposoby ustalania i rozliczania zadań produkcyjnych w przedsiębiorstwach, w których pracuje 24 proc. ogólnego zatrudnienia w przemyśle.

Kierunki zmian w dziedzinie produkcji eksportowej wytyczyły dwie uchwały Biura Politycznego KC z 1960 i 1962 r. Z rezzerz do wyłączenia z zakazu eksportu części maszyn i urządzeń, niezbędnych dla fizykołgicznego rozwoju produkcji eksportowej.

Od 1 stycznia br. nadano w formie eksperymentu uprawnienia handlowe kilku zakładom przemysłowym. Specjalne uwzględnienie i ułatwienia otrzymało kilkadziesiąt zakładów specjalizujących się w produkcji na eksport. Duże znaczenie ma wypracowanie teorii dewizowej.

Referat stwierdza, że mimo licznych, istotnych zmian w systemie ustalania cen nie wyeliminowano jeszcze wszystkich niedoskonałości tego systemu.

W polityce płac wzrosło znaczenie stajel starych stajel. Dzięki kolejnym regulacjom płac wydobrano w dziedzinie regulacji dysproporcje w zarobkach poszczególnych pracowników. Zreformowano fundusz premii pracowników umysłowych. Wyplawy z funduszu zakładowego, klasy podlegające samostwierdzaniu, zostały przywrócone, wzmocniono warunki umów o pracę. Wynagrodzenia, wznoszący z 8,3 mld w 1961 r. do 10,4 mld w 1962 r.

W zakresie produkcji rolnej nakazy Agrolitwy stanowią się obecnie tylko w zakresie planowania dostaw podstawowych środków materiałowych, natomiast wskaźniki wnoszącej produkcji rolnej mają charakter

Referat podkreśla także, że przy narodowej polityce cen w odniesieniu do systemu planowania i zarządzania. Proccs uwskazywa-

nia uprawnień i środków materialnych z WRN do rad niższych szczebli nie został jeszcze zakończony. Niemniej jednak już działają większość zadań gospodarki terenowej finansuje się z budżetu rad powiatowych, które stają się tym samym powiatowymi ogniwami w systemie rad. II Plenum KC wytyczyło kierunki działalności rad w dziedzinie koordynacji gospodarki na swoim terenie. Plany alternatywne na następne 5-letnictwo są pierwszą próbą ujawnienia tych nowych zadań.

W oparciu o dokonane zmiany — podkreśla się w referacie — można obecnie uczynić dalszy krok w doskonaleniu planowego zarządzania.

Zmiany w metodach planowania na lata 1966-70. W rozdziale drugim referat Biura Politycznego KC omawia istotne zmiany w sposobie opracowywania planu 5-letniego i planów rocznych. Podstawą dla opracowywania 5-letniaków powinny być programy rozwoju branż oraz programy unowocześnienia podstawowych wyrobów, opracowane przez zjednoczenia. Należy uwzględnić zadania wynikające z koordynacji planów w ramach RWPC, z ramowych powiazań gospodarczych pomiędzy krajami socjalistycznymi oraz z rozwoju międzynarodowych stosunków gospodarczych Polski.

Przedsiębiorstwa, zjednoczenia i rady narodowe powinny stać się opracowywać alternatywne projekty planów w stosunku do otrzymanych wytycznych.

Istotną rolę w uprzedzeniu planierstwa — podkreśla się w referacie — mają mierzniaki, przy pomocy których określają się zadania produkcyjne dla przedsiębiorstwa w oparciu o które planuje się dla danego zatrudnienia i funduszu plac. Należy przyspieszyć i rozszerzyć rozpoczęte już wprowadzanie do praktyki planowania nowych mierzniaków, które wyeliminują niekiedy, jakie poliga, za sobą dotychczasowe stosowanie jako mierzniaka — produkcji szlabinowej czy też produkcji towarowej. Praktyczne rozwiązanie tego problemu powinno być wielokierunkowe, zależnie od charakteru produkcji w poszczególnych branżach. W przedsiębiorstwach, w których produkcja jest jednorodną i uściablowaną (np. w przemyśle wydobywczym i surowcowym) mierzniaki produkcji powinny być jednostki naturalne (ton. iga węgla, rudy itp.). Tam jednak, gdzie asortyment jest szeroki (np. w przemyśle maszynowym, chemicznym, włókienniczym) — podstawę do planowania powinna stanowić racjonalność wyrobów (tzw. normatywa pracochłonności) i ich ceny. W przedsiębiorstwach, w których produkcja jest wielokierunkowa, w których wyrobów, ustalony po wyeliminowaniu kosztu materiałów oraz zysku i podatku obrotowego (tzw. normatywa kosztu przerobu).

Za słuszne uznano ograniczenie w NPG wskaźników dyrektywnych, dotychczas szczegółowe były artykuły i asortymentów. Litwowani z autowców należy traktować jako przejawienie. Należy wprowadzić coroczne planowanie funduszu plac na 5 kwartałów naprzód. W przedsiębiorstwach świadczących usługi, opłacone bezpośrednio przez ludność w warunkach rentowności tych usług, należy zmieść limitowane zatrudnienia i funduszu plac.

W planie na lata 1966-70, a następnie przy opracowywaniu planów 5-letnich, należy rozwinąć system rezerw (rezew inwestycyjny, rezerwa funduszu plac, rezerwa w bilansie dochodów i wydatków ludności w przemyśle bilansowe w zakresie zapotrzebnienia materiałowo-technicznego, rezerwa w rolnictwie, centralna rezerwa dewizowa i rezerwy operatywne handlu zagranicznego).

Podstawowym wskaźnikiem dyrektywnym dla przedsiębiorstw i zjednoczeń stanają się wskaźniki rentowności (z tytułu kosztów zysku do kosztu własnego sprzedanej produkcji), bądź też wskaźnik wyrażający stosunek zysku do łącznej wartości środków finansowych i obrotowych (stopa zysku). Tylko w niektórych branżach utrzymana będzie ilość wskaźników dyrektywnych — łączna kwota umocniła, która była dotychczas dyrektywna powożna.

Omawiając system finansowy przedsiębiorstw i zjednoczeń przemysłowych, referat m. in. zapowiada reformę za funkcyjnością i funduszu rozwoju przedsiębiorstw w kierunku ściślejszego powiązania gospodarki środkami obrotowymi z gospodarką inwestycyjną. Zapasy nieprzepracowane i zbędne mają być finansowane wyłącznie z własnych środków zakładu, a w przypadku ich przejawienia braku z kredytu o podwyższonym oprocentowaniu. Układu obrotowy powinien posiadać elastyczność w zmianach kosztów, przy czym i struktury popytu na rynku oraz poddać rozwój produkcji w kierunkach najbar-

ziej uzasadnionych pod względem ekonomicznym. Jednocześnie jednak musi być chowana ochrona interesów konsumenta i niezbędny zakres stabilności kosztów produkcji.

Konieczne jest podniesienie roli ceny fabrycznej jako narzędzia kształtującego wyniki finansowe przedsiębiorstwa. Cena produktów nowoczesnych w początkowym, dostatecznie długim okresie, powinna zapewnić producentowi wyraźnie wyższy zysk; cena fabryczna powinna się natomiast obniżać w miarę starzenia się produktów.

W zakresie cen dalszych będzie się dążyć do stworzenia właściwych warunków dla rozszerzenia spożycia artykułów, których produkcja na zgodnie z planem szybko się rozwija (niektóre artykuły trwałe i użytkowe, wyrobów z wkładem artystycznym i użytku, oraz w sferze syntetycznych i nowych materiałów). Tam, gdzie czynnik nowości i mody odgrywa istotną rolę, będzie się w szerszym zakresie stosować cenę z tytułu pozostania (czyżna cena nowości, cena podnosząca i cena wyprzedzająca).

Ceny zbytu na sferze produkcji muszą w większym niż dotąd stopniu uwzględniać nowoczesność i jakość wyrobów. Istnieje potrzeba laich cen zbytu, które zachęcałyby do stosowania wyrobów bardziej ekonomicznych i tworzyły sztucznych zamiast (np. z metali nieżelaznych i innych surowców deficytowych).

1 stycznia 1966 r. nastąpił na obniżka cen zaopatrzeniowych obowiązuje w obrocie między przedsiębiorstwami, w których tworzyły sztucznych a w styczniu 1967 r. — porównawcza obniżka cen maszyn i urządzeń.

W zakresie bodźców planowych referat na plan pierwszy wysuwa reformę funkcji zakładowego, uwzględniającego jego wysokość od stopnia wykonania planowego wskaźnika rentowności. Podstawowa część funduszu będzie nadal dzielona między pracowników w myśli regulaminów ustalonych przez KSZ z tym jednak, że podział funduszu na poszczególne wydziały powinien być uzależniony od wykonania postawionych przed nimi zadań.

Podczas, gdy wprowadzony w br. system premiowania pracowników uwzględnia dalsze zjednoczenia i przedsiębiorstwom możliwość elastycznego oddziaływania w pożądanym kierunku, system wynagradzania pracowników fizycznych wymaga w niektórych branżach dostosowania do aktualnych potrzeb gospodarki. Referat zawiera postulat, by tak zróżnicować stawki akordowe wszędzie tam, gdzie to jest możliwe, by robotnikom wypłać obłącać się pracownikom i jednocześnie oszczędzać materiały i osiągać wysoką jakość.

W dziedzinie inwestycji referat m. in. postuluje:

- przyspieszenie, lub co najmniej wydatkowanie środków między zjednoczeniami na inwestycje a zasobami, których dysponuje na ten cel gospodarka narodowa;
- pogłębianie badań nad celowością i efektywnością inwestycji;
- uproszczenie procedury uzgodnień i przyspieszenie procesu zatwierdzania projektów;
- wprowadzenie w latach 1966-70 obowiązku koordynowania realizacji większych inwestycji centralnych z koniecznymi rozmiarami inwestycji towarzyszących;
- wprowadzenie zasady, że w przypadku osiągnięcia przez zakład obniżki kosztów moźna (za zgodą jednostki nadrzędnej) przeznaczyć część kwoty zaoszczędzonej na budownictwo mieszkaniowe oraz na inwestycje produkcyjne danego zakładu.

Wzmiankając dyscyplinę ekonomiczną w planowaniu i realizacji inwestycji, należy również zwiększyć zakres samodzielnych decyzji, do których uprawnione są zjednoczenia i przedsiębiorstwa. W szczególności rozszerzenie powinno być możliwości rozwoju inwestycji przedsiębiorstw, finansowych przede wszystkim za środki własnych, z położeniem nacisku na unowocześnienie parku maszynowego.

W systemie finansowania inwestycji (poza priorytetowymi) w znaczeniu szerszym niż dotychczas zakresie powinno się stosować detrych bankowy. Przewiduje się sankcje za przekroczenie kosztów inwestycji.

Referat akcentuje potrzebę wprowadzenia w dotychczasowy system inwestycyjny wskaźników planu budowlano-inwestycyjnych wyrobówac stosowanie nowego miernika normatywnej wartości przetwarzania (tzw. kosztu budowlano-inwestycyjnego) pomniejszonego o wartość materiałów budowlanych i środków. Rozporządy w polowie ub. roku się polityczny należy kontynuować i w ramach politycznych wyników unowocześnić w budownictwie.

Począwszy od projektu planu na 1966 r. należy wprowadzić bilansowanie robót budowlanych na okresy 2-letnie. Nie próbowano się zmian cen na roboty budowlane, monitowała, ustalonych w 1965-70.

Dalsze doskonalenie metod planowania w rozwoju nauki i techniki polegać będzie na pełniejszym wykorzystaniu osiągnięć produkcyjnych krajów świata oraz koncentracji sił i środków na najważniejszych kierunkach badań. Plany badań naukowych powinny być skoordynowane z badaniami w krajach RWPC, z planami międzynarodowej wymiany naukowo-technicznej, a także z planami pozyskiwania dokumentacji technicznej oraz zakupu licencji.

W planach rozwoju techniki szczególny nacisk należy położyc na unowocześnienie wyrobów i wprowadzanie nowej technologii. Należy rozwinąć finansowanie z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego wszelkich inwestycji inwestycyjnych, w tym w przemyśle maszynowym, oceną i klasyfikacją wyrobów powinna być rozszerzona na inne gałęzie przemysłu.

Najważniejszym celem zmian metod planowania handlu zagranicznego jest stworzenie warunków dla zwiększenia wpływów dewizowych. Resorcy otrzymują dyrektywne wskaźniki obrotów towarowych z zagranicą — wartość eksportu i limit importu (w złotych dewizowych). Zastosowanie wartości i wskaźników powinno zwracać do doboru towarów pod kątem uzyskania jak największych wpływów w eksporcie oraz oszczędności w imporcie.

W rolnictwie utrzymana będzie zasada dyrektywności podstawowych nakładów inwestycyjnych na intensyfikację produkcji rolnej. Planowanie wzrostu plonów podstawowych roślin oparte będzie nadal na zasadzie średnich plonów z ostatnich czterech lat. Udokonywanie systemów nawodnienia będzie jednym z głównych czynników oddziaływania na produkcję towarową rolnictwa. Ceny surowców powinny zapewnić o płacalności „produkcji” artykułów rolnych, preferując ich jakość. Nowe zasady planowania i zarządzania w przemyśle, w tym w przemyśle PGR, wiążące wielkość premii z przyrostem produkcji i wynikami finansowymi, będą nadal doskonalone.

Referat zaleca dalsze rozwiązanie planów gromadzkich. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na opracowanie planów rozwoju produkcji rolnej w gromadach objętych koncentracją ciągników i maszyn rolniczych.

W dziedzinie zaopatrzenia materiałowego referat zapowiada dalsze ograniczenie zakresu rolnictwa surowców i materiałów, a także maszyn i urządzeń. Zachodzi potrzeba weryfikacji norm zużycia surowców i materiałów, a następnie staję ich obłącać się w miarę postępu technologii produkcji.

Referat postuluje też poprawę w zakresie kosztów własnych produkcji.

Trzeci rozdział referatu omawia kierunki zmian w systemie zarządzania przemysłem i służbami. Należy przede wszystkim ściślej opierać całości zarządzania o rachunek ekonomiczny.

Referat na plan pierwszy wysuwa zmiany zasad działania zjednoczeń. Zjednoczenia powinny być organizowane w warunkach postępu technicznego i szybkiego wprowadzania nowej techniki do produkcji, powinny badać zapotrzebowanie na wyroby, bilansować potrzeby i możliwości ich pokrycia, prowadzić ogólną politykę zbytu. W uzasadnionych przypadkach celowe jest tworzenie przy zjednoczeniach central i biur zbytu, które by miały w swym składzie zespoły wzorcowych, składnie części zamiennych itp.

Referat zaleca wzmocnienie poweeli zjednoczeń w celu rozwinięcia ich inicjatyw i odpowiedzialności za racjonalne gospodarowanie w skali całej branży. W szczególności chodzi o zwiększenie roli zjednoczeń w ustalowaniu planów gospodarczych. Wskazy zjednoczeń powinny koncentrować się na racjonalnym podziale produkcji i jej prawidłowym specjalizacji i kooperacji. Tkwia tu bowiem duże rezerwy. W polityce inwestycyjnej zjednoczenia powinny zwracać szczególną uwagę na wykorzystanie istniejących moce i ograniczenie do minimum budowy nowych obiektów.

Wiele uwagi referat poświęca metodom działania w dziedzinie zasadach racjonalnego gospodarowania. Zjednoczenia pracowni na ku gospodarczego. Zjednoczenia pracowni między podległymi przedsiębiorstwami, w tym w dziedzinie specjalizacji i kooperacji. Tkwia tu bowiem duże rezerwy. W polityce inwestycyjnej zjednoczenia powinny zwracać szczególną uwagę na wykorzystanie istniejących moce i ograniczenie do minimum budowy nowych obiektów.

Wiele uwagi referat poświęca metodom działania w dziedzinie zasadach racjonalnego gospodarowania. Zjednoczenia pracowni na ku gospodarczego. Zjednoczenia pracowni między podległymi przedsiębiorstwami, w tym w dziedzinie specjalizacji i kooperacji. Tkwia tu bowiem duże rezerwy. W polityce inwestycyjnej zjednoczenia powinny zwracać szczególną uwagę na wykorzystanie istniejących moce i ograniczenie do minimum budowy nowych obiektów.

Zadania eksportowe zjednoczeń ustalane będą przede wszystkim w złotych dewizowych i zagłębieniu z tytułu dodatkowego eksportu lub uzyskania wzychnych cen. (Ciąg dalszy na str. 6)

W II kwartale Wzrost partyjnych szeregów

Niejednokrotnie już pisa-
liśmy o wzroście wojewódz-
kiej organizacji partyjnej.
W tym razem w oparciu o ze-
stawienie statystyczne z
drugiego kwartału br. cheśmy po-
porównować o dalszym roz-
woju szeregów partyjnych w
naszym województwie. I tak
w okresie od 1 kwietnia do
30 czerwca przyjęto do parti-
i ponad 2000 nowych kandy-
datów, w tym 850 robot-
ników, 606 chłopów, 76 in-
żynierów i techników, 214
nauczycieli, 668 kobiet, 312
członków ZMS i 328 człon-
ków ZMW Świadczy to o
prawidłowości rozwoju na-
szej partii, o kierowniczej
roli klasy robotniczej w ży-
ciu społeczeństwa i inten-
sycznym rozwoju wpływów
partyjnych.

Najlepsze rezultaty w roz-
budowie partii osiągnęły komi-
tety miejskie w Białymstoku
i powiatowe w Białymstoku,
Lomży, Suwałk, Sejnie, Olsztynie,
Elku, Górze, Węgrów, Żyrard-
kach, Augustowie i Sokółce.

(bn)

45 tys. członków Spółdzielczości Zaopatrzenia i Zbytu

W bieżącym roku liczba
członków Zrzeszenia
Spółdzielczości Zaopatrzenia i
Zbytu przekroczyła 45 tysięcy
i obejmuje 32 proc. wszyst-
kich indywidualnie pracują-
cych rzemieślników. Stanowi
to wzrost o ponad 5,5 tys.
członków w porównaniu z
rokiem ubiegłym. Wartość
towarów i usług wytworzonych
przez rzemieślników
zrzeszonych w tej formie
spółdzielczości wyniosła w
tym roku 54 mil. złotych.
Stanowi to wzrost o 15 proc
w porównaniu z rokiem u-
biegłym. (AR)

Nowy turnus na obozach ZMS

Na obozach ZMS rozpoczął
się przed kilkoma dniami
nowy turnus. Obozowi w
BOIKACH przez najbliższe
dwie tygodnie gościć będzie

młodzież z zakładów
miejscowych i z wojewódz-
kich trudniących w sferach
ci, a także grup młodzie-
ży z Akademii Młodej
116-osobowy obozowy
bosowa podlegała zmianie
przy każdej rewaluacji
właści, realizując
wiedzący jej zamierze-
niam program.

DLA BUDOWNICTWA WIEJSKIEGO

Nowy zestaw projektów typowych

W sierpniu do wszystkich bi-
bliotek wiejskich na terenie
kraju dotrze opracowany przez
Ministerstwo Budownictwa i
Przemysłu Materiałów Budow-
nowych nowy inwentarz budow-
nictwa wiejskiego. Zawera on
123 projekty typowe budowlank
mieszkalnych, inwentarisk-
podręczny, inwentarisk-
ców, pewnie walno stałych w
także i szóstym, szóstym tytułu
lip. Projekty te przeznaczona
są do stosowania w indywidual-
nym budownictwie wiejskim.
Zawiesiem wkracza jest zorienta-
owanie większą inwestorów w
tytuł i typach projektów, uat-
wienie im wyboru odpowied-
nego projektu dostosowanego do
indywidualnych potrzeb.

(AR)

2,5 tys. osób remontuje piec w hucie im. Bieruta

Ok. 2,5 tys. ludzi oraz du-
żo łożysk sprzętu żer-
mudziło hutnicze przedsię-
wzięcie remontowe przy
prowadzonym w hucie im.
Bieruta remoncie wielkiego
pieca „B-1”. Koncentracja
prac pozwoli przeprowadzić
w stosunkowo krótkim cza-
sie — 48 dni — remont po-
tężnego pieca, nagrzewnic
oraz spiekalni rdz. Przewi-
dziany na 16 sierpnia br.
termin rozpoczęcia eksplo-
atacji pieca ma zostać przy-
sposobny jeszcze o 2 dni.
Warto dodać, iż w tym roku
zalogu hutniczego przedsię-
wzięcia remontowego wy-
konała już ponad 100 różno-
rodzaju remontów, w tym 4
remonty kapitalne. (FAP)

Celem programu szkolno-
wego obrotu, którego urz-
nikami są pracownicy wie-
wisi zarządów i kierowni-
kowie — jest przygotowa-
nie ich do lepszego wyko-
niania obowiązków w urzę-
dniczych, a także wyko-
niających, dyskusja na
wzajemnie kierunkami pra-
cy.

Natomiast nad Jensenem
STUDIENCIAM, w stu-
gim okresie wypoczyn-
nym ZW ZMS, do pracy
tami od kilku dni bawie się
dzień zaproszona do na-
z województwa katowickiego.
Da i, bo 180-osobowa grupa
składa się przeważnie z
młodzieży wiejskiej, a także
z pracowników ZMS „S-
plem”. Gospodarka przy-
prawiała dla gości bogatą i
skawki program. Prace wy-
stępnym ich im pokazano na-
pięknienie zakątki Biał-
ostecznego. Przewidziano
wielkie wycieczki przy-
styczne, kajakowe oraz prze-
jazdki statkami po są-
stoskowskich jeziorach. Młodzie-
zapem się także z historią
złoty ziem.

W połowie sierpnia mło-
dzież z ZMS wyjedzie na
bozby do województwa ma-
zowieckiego i hydrogenku. (bn)

Alimenty problem ciagle aktualny

Sprawy o alimenty w tym
związku, niestety, stają się
czymś stałym. W II kwartale br. do sądu wpłynęło
10700 spraw tego ty-
pu, i w rezultacie zapadło
1000 wyroków. Alimenty
przede wszystkim na rzecz
dzieci (szkaza się też spr-
wy o alimenty na rzecz
niepełnosprawnych i
wzrost w porównaniu z tym
samym okresem r. ub. i
wpłynęło tych spraw
ponad 9 tys. Pamiętać
wymaga, że są to sprawy
tylko sprone. Normom
związanych z świadczeń
alimentacyjnych na rzecz
wzrastających z roku
rozwojowego, nie ma
się w tej statystyce.

Osobny problem stanowi
sprawy o ustalenie opła-
ty r. ub. wplynęło 1000
czymś typu. W tym
czymś r. ub. przysądzone
w 7.800 wypadkach.
Tylko w ciągu 3 miesięcy
go roku do sądu wpłynęło
2617 spraw o ustalenie
cnotwa.

Ekzekucja alimentów, naj-
cięższy problem samow-
natek i najtrudniejsza
dzina pracy komunist-
w wykazuje pewną poprawę
w tym roku. W tym
55.300 spraw, co łącznie
sprawcami z lat ubieg-
w tym roku, stała się
kontrola komornika, data
188 tys. przypadków.
Zurządze trudne pilnować
wzrastających się rodziców
i ewnych obowiązków. Pewnie
opłakiwaniem napawa
związków w prawie i
pobow konieczności
znaczną regularność
czymś Należy przy-
nie w tym w tym
mocy. W tym w tym
stała się miejsce
i zatrudnienia rodziców.

Hufcowe dni w puszczy

Jedziemy w głąb puszczy.
W Nadleśnictwie Białowieża,
tuż nad granicą leży uro-
dzajowa ten piękny zakątek
puszczy znany był tylko
miejscowym leśniczym i ga-
jowym. Ale oto w tym se-
zonie letnim na polanie
piękny, piętrowy hotelik,
w którym mieszkać będą ro-
botnicy leśni, a także tury-
ści i zagranicznymi mi-
Kiedy myślimy o Prze-
wle — dom rozrzmiewał
młodym, dźwięcznym gwa-
rnem. Nowiutki hotelowe po-
koje zamieszkały młode za-
dzwierzać z Zasadniczej
Szkoły Odciskowej w Bia-
łymstoku.

Okazało się, że Nadle-
śnictwo Białowieża po raz
pierwszy gości u siebie mło-
dzieżą hutniczą pracy. Mole
slabemu doświadczeniu na-
leży przypisać pewne niedo-
ścignienia organizacyjne.
Nie mogły jednak prze-
stąpić serdeczności i gościn-
ności, z jaką przyjęło to
młodzież. Dowodem sfał se
upolowany przez jednego z
leśniczych i podarowany
młodzieży — dzik. My rów-
nież zostaliśmy początkowo
wspalnymi gołkami w
dzika, które przetrządyły se
zawstawnem hufcowe kuchar-
ki.

W przestronnej, jasnej
świetlity — jadalni — grało
radio. Na poczynym miejscu
na ścianie wisiała gazeta.
Umieszczono tu wieszak
komendanta hufca Aleksandra
Suprona, okazał się
hufcowego kręgu. Przy sto-
liczkach dziewczęta oglądały
najświeższą prasę.

— Najprzyjemniej jest u
nas wieczorem — opowiada-
ły. Zresztą dużo wesołości,
jeszcze w szkole przygo-
towaliśmy cały program
specyjalnego wolożu czasu.

Zrzeszywie — plan, który
przeświadł nam do-
świadczy, bo 3-krotnie już
komendant hufca — Alek-
sander Supron, okazał się
bardzo bogaty. Wiele zresztą
już zrealizowano. Nawiza-
no np. kontakt z młodzieżą
ZMS-owską z Zakładów Sa-
chej Desjanyłki Drewna i z
klubem „Enuzjaszów” w
Hajnówce. Odbyła się już
wspólna, bardzo udana wie-
czorka. Razem wyidealni-
się na wycieczkę nad Na-
rew. Na zapimprowowanym
boisku grali w siatkę i ko-
metkę. Zamierzają jeszcze
odbyć spotkanie z działacza-
mi społecznymi Hajnówki, z
nadleśniczym, zwiedzić za-
kład drewnny i zorganizować
dzień czynu społecznego na
terenie miejscowego społe-
cznictwa. (hw)

Masowy grób z czasów wojny 30-letniej

W miejscowości zachodniom-
iejskiej. Harziden wykryto w
tych dniach, przy prowadze-
niem robot budowlanych, bardzo
stary masowy grób ze szkielet-
ów 300-400 ludzi. Zdobyt
wielki grób pochodzi z czasów
wojny trzydziestoletniej (XVII
wiek), kiedy to miejscowoci
zniszczili Sawardi. (FAP)

Właśnie przed chwilą wró-
ciły z pracy. Wchodzimy do
jednego z okół na piętrze.
Głódka zastane 4 łóżka. Na
stojkach nocnych — polne
kowiaty, Alka, Jadzka, Wera
i Walentyna opowiadają o
hufcu.

— Watalemy już o 6 rano
— mówi Ala. Połem śniada-
nie i praca. W pierwszych
dniach piliśmy młode za-
dzionki i spulchniałyśmy wo-
kół nich ziemie. Niestety,
lamta bardzo przyjemna
praca już się skończyła. Te-
raz ścinamy pokrzywy i osy-
Ale zarobek jest niezły —
około 40 zł dziennie.

Referat Biura Politycznego KC PZPR na IV Plenum KC

ciąg dalszy ze str. 3

dziła można w określonym zakresie wyko-
zystać na potrzeby zjednoczenia.

W wyniku reformy nastąpiła zmiany w
stosunkach między zjednoczeniami i przed-
siębiorstwami, które znową wyraz w po-
wstających statutach zjednoczeń. Zjednoczenia
muszą mieć prawo oddziaływania na przed-
siębiorstwa poprzez ustalanie dla nich zas-
ad i oddziaływanie środkami ekonomicznymi.

Opracowane ostatnio plany alternatywne
są instrumentem demokratyzacji planowa-
nia, pozwalają przedsiębiorstwom wpły-
wać na Narodowy Plan Gospodarczy. Na-
leży więc w dalszym ciągu rozszerzać udział
przedsiębiorstw w procesie planowania.

Wzmocnienie roli zjednoczeń wymaga
przeprowadzenia odpowiednich zmian w me-
todach i zakresie działania ministerstw.
Opracowane będą nowe statuty dla każdej-
go z ministerstw i innych jednostek cen-
tralnych. Ministerstwa powinny przekazy-
wać stopniowo zjednoczeniom funkcje ope-
ratywnego zarządzania, a w szczególności
zasięgach bezpośredniego decydowania w
sprawach dotyczących przedsiębiorstw.

W rozdziale czwartym, omawiającym spo-
sób wprowadzania zmian w planowaniu i
zarządzaniu oraz kierunki dalszych zmian
statutu zapisujemy m. in. że w najbliższych
miesiącach ukaze się uchwała rządu re-
gulująca nowe zasady funkcjonowania zjed-
noczeń. Do połowy 1969 r. przewidziana
część zjednoczeń otrzyma nową statuty.

Od roku przyszłego powinny obowiązy-
wać nowe zasady systemu finansowania
przedsiębiorstw i zjednoczeń, a także nowe
zasady funduszu zakładowego. W tym
terminie ma zostać wprowadzony w życie
system kredytowania działalności inwesty-
cyjnej.

ników produkcji powinno zmierzać do tego-
go — w oparciu o eksperymenty — całość
problemu została uregulowana na nowych
zasadach do 1969 r. włącznie.

Ostatni rozdział referatu określa zadania
Instancji i organizacji partyjnych. Powinny
one wyjaśnić istotę wprowadzanych zmian
w systemie planowania i zarządzania, dia-
tyki, zgodnie z intencją partii i interesem
gospodarki narodowej, o dostosowywanie
zmian do specyficznych warunków posze-
gólnych gałęzi przemysłu, branż, a nawet
przedsiębiorstw. Konieczna będzie wyko-
rzystanie nowego systemu dla jeszcze szers-
zego włączenia załóg do współdziałania
zakładami, poprawy efektywności gospo-
dowania i pełniejszego wykorzystania re-
zerw.

Referat podkreśla zwiększoną odpow-
iedzialność i zadania zakładowych organiza-
cji partyjnych, zwłaszcza w zakładach eks-
portacyjnych. Akcentuje też rosnące
zadanie KSPr.

Wdrażaniu nowego systemu planowania i
zarządzania powinna towarzyszyć bieżąca i
konkretna działalność organizacji partyj-
nych, zmierzająca do wydatnego polepszenia
jakości wyrobów oraz nowoczesnością me-
tod wytwarzania. Z udziałem organizacji
partyjnych i aktywnym technicznym nale-
ży w wszystkich zakładach przemysłu mas-
zynowego opracować w okresie najbliższych
miesięcy zakładowe programy nowocześ-
nienia wyrobów i procesów technologicz-
nych na lata 1965—70.

Nowe zadania zjednoczeń wymagają pod-
niesienia na wyższy poziom pracy partyjnej
w centrali zjednoczenia.

W zakończeniu referat podkreśla, że In-
stancje partyjne powinny udzielać przed-
siębiorstwom pomocy w praktycznym wciele-
niu w życie nowych metod planowania i za-
rządzania.

Slonka atakule pole plemieńskie, którym gręć całkowicie hu-
zycielowie wyszczelnia. Akcja Zjednoczenia dalszym powiada-
waniu, onkta stonka trwa na terenie sąsied-
wa się okrywkami pol zamieszkałych spe-
cjalnymi środkami
chemicznymi.
NA ZAKRUCIE: na polach GIN Łomanki w Warszawie zagroba-
nych jest około 300 ha ziemniaków. CAF — fot. 11/14h

Reprezentacja Grodna kolejnym przeciwnikiem naszych lekkoatletów

W sobotę i niedziele rozegrają w Białymstoku mecz lekkoatletyczny między reprezentacją Grodna...

PAŃSTWOWY ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ przypomina, że w ciągu miesiąca sierpnia 1965 r. płatna jest II rata składki za obowiązkowe ubezpieczenia

Jednocześnie Państwowy Zakład Ubezpieczeń przypomina, że termin płatności II raty składki za 1965 r. upływał dnia 31 stycznia 1965 r.

PAŃSTWOWY ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ

- Przebieg pomoc domowa do końca dzieci. Białystok, Szosa Wileńska 11, g 3251.
Przebieg pomoc od 12 lat, nieb. w w. Białystok, Małachowska 3, g 3251.

Tabletki „AFRO”

Do nabycia w wszystkich aptekach, Kioskach BPS, Stacjach i sklepach „Argend”. Cena 1,20 na receptę 2,10 zł.

KOMUNIKATY

Instruktor podriektwa żywnościowego — zatrudni Okręgową Spółdzielnię Mleczarską w Grajewie z siedzibą w Proskach.
Wymagane wykształcenie zootechniczne i praktyka.

LOKAL DZIS DOZIEMO?

W BIAŁYMSTOKU W TEATRY Teatr In. Al. Wegiera — Kastraty — nieczynny.
RINA „Pokoje” — nieczynny. „Ton” — Alena Trojaska.

RADIO I TELEWIZJA

PROGRAM I 7.20 Muzyka 4.30 z cyklu: „Kościelnia dotryskana świeżką historią”. 9.00 „Od melodii do melodii”. 10.00 „Opowiadania”. N. Szwedowski: 11.00 Melodie wokalne: 11.30 Koncert fortepianowy: 12.25 Rolniczy Kwadrans: 13.30 Fel. muzyczny: 14.00 „Wzrost sztuki”. Władysław Sebastian Klonowicz — fragmenty z „Wielkiej Siedmiu”. 15.00 Melodie wokalne: 15.30 Program młodzieżowy: 17.00 „Nim się zaczyna”. 18.25 Program nowel: 19.00 „Nim się zaczyna”. 20.15 „Kompozycje”. 21.15 Koncert: 22.15 „Aud. o twórczości W. Wasilewskiej: 22.30 „Kompozycje”. 22.45 „Aud. o twórczości W. Wasilewskiej: 23.00 „Kompozycje”.
PROGRAM II 7.25 „Piec minut odpowiedzi”. 7.30 Muzyka: 8.15 Słynie zespoły folklorowe: 9.00 Koncert: 9.15 „Melodie rolnicze”. 10.00 „Melodie rolnicze”. 10.30 „Melodie rolnicze”. 11.00 Koncert polskiej młodzieży: 11.30 Fel. Redakcji Ekonomicznej: 12.10 Muzyka ludowa.

znalazłem się na tarasie. Stella leżała na bambusowym leżaku ze szklanką whisky w ręku i papierosem w ustach. W cieniu stał młody lokaj. Nigdzie jednak nie dostrzegłem Harry Kellinga.
— A więc jest już pan — przywitania mnie Stella. — Czego chce się pan napić? — Poprosiłbym o whisky z sodą. Lokaj podał mi drink. Harry bezdźwięcznie. Niech pan siada, tak, żeby pan widział. — Wzrok mój błądził po wielkim pokoju, urządzonego w stylu chińskim: szafy z lak, czerwony jedwab na ścianach, czarne, wyłożony perłową masą stół, nakryty już do lokajki. W tym momencie w drzwiach stał taras Harry Kelling. Potrząsnął moją dłoń i usiadł. Po zwykłej grzecznościowej rozmowie na temat wili i jej pięknego połączenia zapytał mnie: — Czy jest pan tutaj w sprawach handlowych? Jakies interesy? — Urlop — kręciłem. — Chciałem wrzećce pomad Hong-Kong. — Mogę sobie wyobrazić. Ja na przykład jestem oczarowany tym miastem. Się od opowiada mi się przybył pan z Pasadena City. Znal pan dobrze Jeffersona? — Jego ojca znałem lepiej. Ten stary pan na wiadomość moim wyjeździe prosił, abym pokynął dla niego kilka obywateli. Helling spojrzal z zainteresowaniem. — Doprawdy? Jakich obserwałeś? — Ojciec Jack przebywał tu już 5 lat. Pisał ranking. Jego ojciec nie ma żadnego pojęcia, czym się tutaj zajmował. Rozmowa przerwał lokaj, który zakomunikował, że jest już gotowa kolacja. Poszliśmy do pokoju. Przy stole po kilku minutach zniknęła. Po chwili zniknęła z widoku. — Jack miał dzierżawę? — Harry Kelling wzniósł brzoźbę. — Od kogo miał pan do dzierżawy? — Od jednej chińskiej dziewczyny. — Absurd — odrzekła Stella. — Wzruszyłem ramionami.

ZAKŁADY ROSZARNICZE W ŁĘKU

każdą ilość targanu linanego na ściółkę po 270 za 1 tonę odbiorcom państwowym i prywatnym. Sprzedaż prowadzi Dział Zaopatrzenia. k 1183-I

P. P. TOTALIZATOR SPORTOWY SZCZESLIWCOM Z ZAKŁADÓW 25. VII. 65 wypłaca

Table with 3 columns: Totalizator, Totolotek, and amounts. Totalizator: 13 trafień 7,473 zł 8 trafień 747 zł 3+ 25,497 zł 11 63 62 5 24 10 8 9 2 32

— Wprawdopodobnie ta mała błagowała — powiedziałem. W czasie ostatnich dziecięciu — dwudziestu sekund odmośliłem wrazenie, że jestem obserwowany. Ostrożnie rozzerknąłem się dookoła. — Może myślała, że winna mi kolekwik powiedział, skoro dałem jej pieniądze. — Naprawdę wisiła duże lustro. Dostrzegłem w nim niewyraźną, krepa, przysiadła postać mężczyzny, ubranego po europejsku. Chińczyk. Obserwował mnie bezczelnie. Na moment spojrzęła nasez kolekwik na lustro. Po chwili zniknęła z oczu w ciemnym łuku. Jednocześnie przestała mi smakować. — Chińczyk mówi wszystko to, co się chce od niego usłyszeć. Chyba powiedział, że ma duże ostrym wzrokiem i dodał: — Chiński dziewczęta to niezręczne kłamczuchy. — Istotnie! — Muszę przeprowadzić kilka rozmów telefonicznych z powiatem Kelling. Po kolacji. — Przepaszam pana. — Później, jeśli pan pozwoli, robimy jeszcze małą przejazd kolekwik. — Stella wzięła mnie pod ramię i zaprowadziła na taras. Byłem oczarowany, na niebie błyszczały miliony gwiazd, a na niebie ciemnym w zatoku i w uszy wyczuwałem światła panoram miasta, Hong-Kong. Fascynujące miastem! — Stella Kelling nie podzielała mego zachwytu. — Chciałabym być znowa w Nowym Jorku. Też takie za ojeznaną. — Dlaczego więc nie wraca pan? Czy musz pan tutaj przebywać? — Oczywiście nie muszę — odpowiadała po dłuższej chwili — ale mój brat i ja jesteśmy tu długo razem, że dla obaj stało się to już przyzwyczajeniem. — Po kilku minutach wrócił na taras Kelling. — A zatem jedziemy. Ma pan ochotę, panie Ryan? — Oczywiście, bardzo chętnie — odpowiadałem. Po chwili jeden z drugich szlasych nastąpił w dół do motorówki. (CIAŁ DALSZY NASTĄPI)

